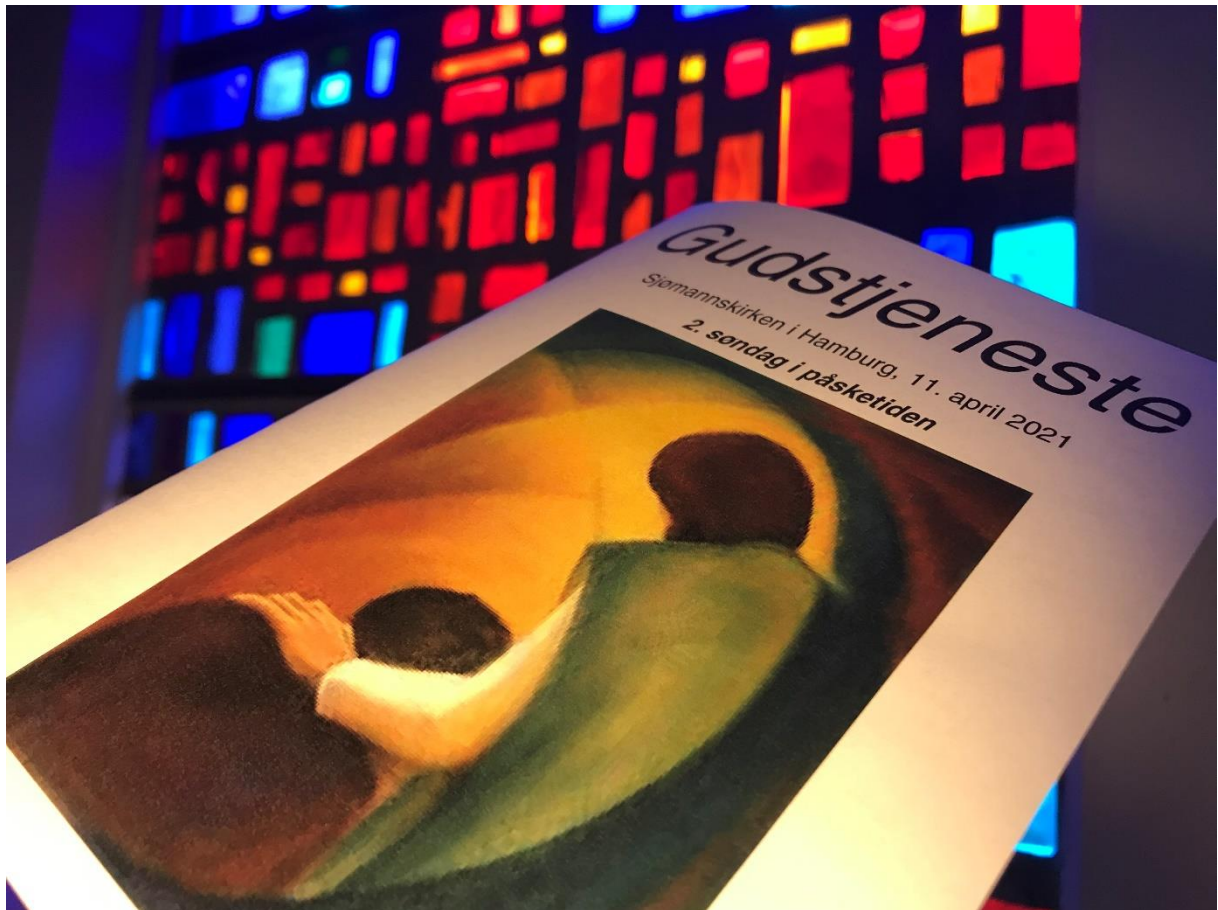

SØNDAGSTANKER

SJØMANNSKIRKEN I HAMBURG, 11. APRIL 2021

2. søndag i påsketiden: Joh 21, 15-19:

Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!» Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!» Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine! Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.» Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!»

Blowin` in the Wind

For snart 60 år siden skrev Bob Dylan teksten «Blowing in the Wind». Sangen hans var pensum da jeg hadde musikk på barneskolen. «How many times», sang vi. Ja, hvor mange ganger har vi ikke sunget spørsmålene, så enkle at selv barn ble utfordret til å lytte etter svar i vinden, i de nære ting. Vi ser krig og undertrykkelse. Men hvor mange ganger må vi snu oss og late som vi ikke ser? synger Dylan.

Jeg gjorde for fem år siden en lytteøvelse etter svar i vinden. Michaeliskirken i Hamburg hadde akkurat fått nye klokker, og en melodi med notene «G, D og E» runget i vinden to ganger i timen. Som en av klokkenes nærmeste nabo, lette jeg etter en salme som startet på de tre tonene. Etter lang lytting ropte jeg som Arkimedes «Eureka - Jeg fant det». Det var en Kingo-salme fra 1674: «Våk opp og slå på dine strenger». Og ekstra våken ble jeg da jeg så at melodien var fra Hamburg.

Jeg slo meg veldig til ro med det jeg fant, og umerkelig fikk jeg en sløvere holdning til å lytte og lete videre. Her en dag ble jeg minnet på akkurat det. Tonene fra Michaeliskirken må ha runget over byen over 40 000 ganger siden jeg ropte «Eureka». Plutselig hører jeg Lindemans «Påskemorgen, slukker sorgen», min favorittsalme fra barndommen. Er det mulig? Hvor mange ganger må klokkene slå før jeg hører det som ligger mitt hjerte aller nærmest?

Du må bli som et barn, sa Jesus. Barn kan uanstrengt lytte og lete seg frem i det gåtefulle livet. Det skjer i tro og tillit. Troslivet sløves som voksen. Voksne tanker følger ofte gamle spor og grøfter i hjernebarken. Det første Jesus gjør når han møter sine disipler ved Tiberiassjøen etter oppstandelsen, er å kalle dem barn. Det kan virke som han viser omsorg for dem ved å ville leke. Han ser dem fiske og roper fra land at de må kaste noten på andre siden av båten. Disiplene gjør som Jesus sier og fyller slik båten med fisk. Er det mulig? Hvor mange ganger har de ikke kastet noten i løpet av natten uten å få noe som helst?

Like etter sitter de ved vannkanten rundt et bål og spiser. Stillheten brytes ved at Jesus spør Peter om han elsker ham? Peter oppdager nok fort at Jesus spør like mange ganger som han selv hadde fornektet ham noen dager tidligere. Det er ubehagelig, men det understreker tillit. Peter lærer at det å følge Jesus handler om å elske, og det handler om å bli som et barn. Barn kjenner et nærvær av en større omsorg. De snubler, de faller, og de får reise seg for å prøve igjen.

Vi er alle kalt til å elske. Dette innebærer ubehaget ved å ikke snu seg rundt og late som vi ikke kan se. Et hvert barn har samtidig sitt eget kall, så det gjelder å ikke gi opp leken med å lete etter lyset og lytte etter lyden fra påskemorgen.

Hilsen Dag Eidhamar, sjømannsprest i Hamburg